

ISTEN AJÁNDÉKA!

Pecznyik Pál

Már gyermekkoromban, Sátán vesztetre tört,
szekér alá dobott, és már majdnem megölt.
De Isten angyala, megvédett engemet,
szekér nem törhette össze, a testemet.
Ifjú koromban meg, lovak közé estem,
el ne tapossanak, Isten óvta testem.
Összeomló házból, élve menekültem,
bár egy nagy gerenda, földre nyomott engem.
Harminckilenc fokos hidegben őrt álltam,
Istenem megtartott, bár a halált vártam.
Fej és has tifuszbán, Megváltóm volt velem,
midőn már hajszálon függött az életem!
Sorolhatnám tovább, próbát, betegséget,
melyet Isten küldött hozzám, mint vendéget.
Bár szenved a testem, de tisztul a lelkem,
Isten így vezetget, versírásban engem.
Versben, rádióban, Nevét hirdethetem,
az, hogy szolgálom Őt, kegyelem, kegyelem!
Atyám versek által, hívja a lelkeket,
Fia által készít, számukra lakhelyet.

Ha már gyermekkorban, haza hívott volna,
akkor Róla - versben - nem szólhattam volna.
Ezért, minden versért, hálát adok Néki,
hisz több ezer versem, Szent Nevét dicséri.
Kilenc évtizedem, minden napja, éve,
Atyám ajándéka: örök hála érte!

Pecznyik Pál
Celldömölk
2009. III. 20.